

Ordføreren for Forespørgerne vendte sig først mod den Betragtning, at Nationalbanken fastsætter Diskontoen uafhængigt af Regeringen. Baade Valutaloven og Loven om Danmarks Nationalbank forudsatte efter Talerens Mening, at Handelsministeren skal være med, naar vigtige Beslutninger træffes, og særlig henviste Taleren til Reglementets § 25, hvor det hedder: »Naar Direktionen ønsker at foretage Forandringer i Diskontoen, skal den derom give Meddelelse til den kgl. Bankkommissær og Finansministeren, som er berettigede til personlig eller ved en delegeret at deltage i Forhandlingerne.« — Hensigten med Diskontoforhøjelsen var utvivlsomt at faa Bund under Regeringens stive Valutapolitik, men et Forsøg herpaa var dømt til at mislykkes. Resultatet vilde blive et større Underskud for Eksporterhvervene og større Arbejdsløshed, medens en tidssvarende Pengepolitik vilde bidrage til at ophæve Misforholdet mellem Eksporterhvervenes frie Markedspriser og Lønninger og bundne Priser, og Arbejdsløsheden vilde modvirkes gennem en liberal Kreditgivning. Det skulde imidlertid indrømmes, at der vanskeligt vilde blive Plads for en saadan Kreditgivning, medmindre man først gennem Rentesænkning og valutारiske Foranstaltninger gav ogsaa Landbruget Mulighed for at betale enhver sit. — Endelig anførte Taleren, at der ikke tidligere inden for Regeringspartierne havde været Tvivl om det formaalstjenlige i Rentesænkningen, og at en saadan var mulig, støttede han paa Udtalelser af anerkendte Økonomer. — For at faa konstateret, om der i Tinget kunde blive Tilslutning ikke alene til en Beklagelse af det skete, men tillige til en positiv Anvisning paa, hvordan Krisen og Arbejdsløsheden effektivt kunde afhjælpes, fremsatte Forespørgeren paa sin Gruppes Vegne følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget misbilliger den Stilling, Regeringen ved den skete Diskontoforhøjelse har taget til Rentespørgsmaalet, opfordrer Tinget Handelsministeren til, i Overensstemmelse med den ham i Valutalovens § 2, 2det Stykke, givne Bemyndigelse, at foranledige Diskontoen nedsat og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Ministeren afviste den foreslaaede Dagsorden, idet han blot til de af Forespørgeren givne Oplysninger ønskede at føje, at den kgl. Bankkommissær og Finansministeren vel i Henhold til Nationalbank-Reglementets § 25 er berettigede til at deltage i Forhandlingerne om Diskontoforandringer, men ikke har Stemmeret ved Afgørelsen, og at alle nødvendige Formaliteter var iagttaget ved den stedfundne Diskontoforhøjelse.